

Tack och adjö

Besvikelsens vågor sköljer över min själ,
du gjorde det igen...
du förstår inte hur illa du gör mig
varje gång du väljer bort mig för något
som du tycker är viktigare än mig.

Men vet du, jag känner en spirande kraft
mobilisera sig i mitt inre, en kraft full av
styrka och en energi som inte går att stoppa.
Den började i bröstet, i hjärtats trakt, en känsla
av förbittring och ilska, kombinerad med sorg,

ledsamhet och hjärklappning, inte av den glada
underbara sorten, utan känslan av ett intet värde
i dina ögon, och det min vän är inget som jag
kommer att låta dig få fortsätta med,
jag är en människa full av medkänsla och kärlek

men jag har också byggt upp en mur av självkänsla
och självförtroende, där jag ser mig själv som stark och
våldigt oberoende, när du eller någon annan förpassar mig
till ett intet varande, och ett icke behövande,
ett limbo mellan himmel och helvete.

Du kan inte både ha kakan och äta den när det
kommer till mig, jag är stolt över den jag är och den
jag blivit, genom alla mina misstag och alla mina
erfarenheter i livet, både bra och dåliga, onda och goda.
Därför samlar jag nu ihop den inre kraften som fyller mig

tar ett djupt andetag ända nerifrån mina fötter låter
det sakta växa sig större när det passerar knän, bål
mage, hjärttrakten bröstet, halsen för att sen nå upp
till min mun som sakta öppnar upp sig och säger:
Tack för denna tiden, önskar dig allt gott Adjö!